

Budapest - Bázakerettye 2008

Szerző Kovács Róbert

Viktor felkérésére – és nem utolsósorban személyes érdeklődésemtől, illetve kalandvágytól vezéreltetve – megígértem: elkísérem őt ezen az éjszakai tájékozódási kalandtúrán. Aki nem tudná miről szolt az esemény, annak röviden: Budapestről eljutni Bázakerettyére adott idő alatt, miközben navigációs feladatokat kell teljesíteni (62db volt összesen), javarészt terepen és mindezt éjszaka. Mint tapasztalt pilóta, Viktor vállalta a navigációt és a feladatmegoldást, így nekem csak a „söprögető” szerep volt kiosztva a tervek szerint. A terv azonban idő előtt dugába dőlt;

A túra, ami nem verseny, de mégis az

Gyakorlatilag a túra lényege az, hogy limitált idő alatt – jelen esetben 12 óra – a lehető legtöbb feladat helyszínéhez adott útvonalon (döntő hányadában földúton, de ez is csak később derült ki sajna) eljutni, a feladatokat – amelyekért pontok járnak – megoldani, és a lehető legtöbb pontot összegyűjteni. Ez alapján áll össze a végleges sorrend. Az időeredmény csak pontegyenlőség esetén számít bele az eredménybe. A rajt előtt, azaz mire jók a barátok

Hat óra előtt már a rajthelyen várakoztam többedmagammal, ugyanis az F650.hu-s különítmény több tagja megtisztelt bennünket a jelenlétével, biztatott és segített. Megérkezett Viktor is. Üdvözlésképpen ennyit mondott: - A GPS-em elmúlt létezni! Szép. Akkor most hogyan tovább? Nálam volt ugyan készülék, de a szükséges topográfiai térkép nélkül. Okoskodás, majd döntés: Akkor navigálok majd én elől, Viktor kísér és feladatmegold. Zsír! A GPS-emen ugyanis csak egy NaviGuide Mo. térkép volt, közúthálózattal, a feladatok döntő többsége viszont ezektől távol, erdőn - mezőn keresztül volt megközelíthető. Hát ez szép lesz, gondoltam, de majd csak lesz valahogy felkiáltással úgy döntöttünk elindulunk. 18:00 órakor kaptuk meg az itinert. Ezúton köszönjük NaSa-nak, hogy a 62 feladathoz tartozó több mint száz koordinátát a hozzájuk tartozó infókkal kb 1,5 órás munkával bediktálta! Egyben elmagyarázta a készülékem helyes használatát, megmutatta mi mire jó (A legfontosabb a kivételek tiltása: Ennek a későbbiekben sajnos nem a hasznát vettük) Mire ezzel végeztünk elkezdtük papírtérképen nézegetni, hogy kb. merre fog vinni az utunk. Ezt már csak Keszthelyig sikerült feldolgozni, mikor a rendezők szoltak: - Idő van, indulás!

A kalandot te csinálod magadnak

Nem tudom honnan szedte Viktor az előrejelzését, miszerint az út nagy része aszfalton lesz, de abban a hitben éltem, hogy az E09-es Mitások ideális választások erre a túrára. Magamban jót mosolyogtam Viktoron, aki krosszgumikkal érkezett: „Ezeknek végük lesz 400km aszfalt után! 20eFt Husss!” Ez sem így lett. A megtett út érzése kb. 80%-a aszfalton túli volt, ott pedig hála az időjárás előrelátó gondoskodásának sár, meg sár, meg sár volt, kivéve ahol nem, de ott meg sár volt! E09 mi? Viktor végig azon röhögött mögöttem, hogy nem tudok egyenesen menni! Az egy dolog, de ugye a keresztben (álva) motorozás több energiát igényel a motorostól, amit csak sok oxigént igénylő nagy izommunkával lehet megvalósítani, így a másik hiperszuper döntésemet - a zárt bukósisakot – telelihegtem párával. Ha felnyitottam, akkor meg a szemembe-számba egyaránt jött a sár. Szóval már nem mosolyogtam magamban, hanem egyenesen irigyeltem Viktort mind a gumi- mind a sisakválasztása okán. Egyedüli kivételt az utolsó száz kilométer jelentette aszfalton, ahol Viktornak, az Ő arcának, úgyszólván nem volt melege;

Gondolom mindenki találkozott már valamilyen térképes navigációs eszközzel, de olyannal ami térkép nélküli? Nos, ez egy kicsit megnehezíti az ismeretlen terepen történő éjszakai tájékozódást. A gyakorlatban egy képernyőt tudtam használni, melyen két információ alapján kellett eljutni a következő pontra: irányszög és távolság. Sosem csináltam még ilyet, de hamar ráéreztem a lényegére és szerintem az első óra után már egészen jól ment. Igazándiból el sem tévedtünk, erre büszke vagyok. Voltak párszáz méteres helytelen kitérők, de időben leereagáltuk és korrigáltunk vagy visszafordultunk. Ezek még csak egy perc idővesztést sem jelentettek. Az első olyan ponton, ahol összefutottunk az autósokkal ott szembesültünk vele, hogy esélyünk sincs ellenük. Navigáció és feladatmegoldás tekintetében óriási előnyben voltak! Nekik pl. elég volt egy-egy képet készíteniük egy tábláról, melyről a szükséges információkat a fotó alapján a navigátor menet közben tudta feldolgozni. Itt a motorosok borzasztó nagy időhátrányba kerülnek. A másik kedvencem: Egy fa törzsén kb. 5m-es magasságban elhelyezett tábláról kelet volna egy információt leolvasni. A magunkkal vitt zseblámpa fényerejével a földről ez lehetetlennek bizonyult, a motorkerékpárok lámpája pedig nem vetíti a fényét ilyen magasra. Már több perce azon tanakodtunk Viktorral, hogy ha más nem, hát felmászunk a fára, amikor megérkezett egy terepjáró. Itt a szó majdnem legszorosabb értelmében lepetéztem. A járművön elhelyezett – nem túlzok - kb tizenvalahány kiegészítő reflektor (számszerűsítve minimum 1kW) fotonemissziója olyan mértékű világosságot teremtett, hogy azt hittem felkelt a nap! Egyszóval hamar rájöttünk, hogy ezen feladatok/feltételek mellett motorkerékpárosnak nincs esélye arra, hogy akár egy közepesen felkészült autóst is legyőzzön, így hamar elszálltak az egyébként még meg sem született versenyzői ambícióim. Úgy gondoltuk Viktorral, hogy ez a kitartásról, a navigációs képességről és a kalandról szól és ebben a szellemiségben terveztük, hogy végigmegyünk a túrán, becsülettel teljesítve

azt, de ez a terv is dugába dőlt. Az idő, mint tényező: elveszíthető!

Kéremszépen, elsősorban nekem köszönhetően 3 azaz háromszor veszítettük el az itinert! Ez sacc/kb 1,5 óra visszamenetel a tracken, keresgélés a sötétben (mert persze a papír alapú itinert a szellő arrébb tessékeli a földet érése helyszínéről), keresgélés úgy, hogy fél szemedet az úton tartva arra koncentrálsz a keresgélés mellett, hogy időben észrevedd a szemből szabályosan érkező esetleges versenyzőket! Szóval másfél óra itt.

Másodsorban: az a fránya benzin. Hát ezt is elkalkuláltuk. A pápai repülőtér magasságában jött el az a pillanat, mikor Viktor benzinszintje oly mértékben lecsökkent, hogy nem kockáztattuk a közös útkeresést. Viktor leállította a gépét, én pedig elmentem megkeresni az utat a GPS által jelzett legközelebbi benzinkúthoz. Nem részletezem a keresés buktatóit, legyen elég annyi, hogy a GPS jelzett egy aszfaltozott utat légvonalban kb. 2 km-re. Ide kellett volna eljutni a terveim szerint, innen már Pápa kb. 6-8km lett volna aszfalton. Szóval nem kis nehézségek árán, de sikerült olyan „útféleséget” találnom az aszfalt felé, melyen természetesen nem mentem végig, mert az utolsó száz méter előtt visszafordultam Viktorért, hogy innen már tuti lesz a kijutás. Nem volt az. Szóval visszafordultam, Viktort és még egy időközben hozzánk ideiglenesen - szintén benzinmizériából kifolyólag - csatlakozott motoros társunkat magam mögé intve elindultunk, ahol az utolsó száz méter igen nagy meglepetést okozott. Egy zárt tanya (vagy valamilyen TSZ szerűség) udvarán találtuk magunkat, ami persze láncsal volt zárva. Ez normális dolog (mármint, hogy egy magánterületet lezárnak) és nem is megyünk be olyan helyre ami le van zárva, vagy nincs lezárva, de jelölt magánterület. De mi innen most ki akartunk jutni! Jó mi? Végül is sikerült kikerülnünk a lezárt kijáratot (ami ugye normál esetben bejárat) és uzsgyi a benzinkút felé. A tábláról, ami a terület magánkézben történő kivételét hivatott tudatni az arra tévedő emberfiával, megörökítettem az utókornak. Igen ez is volt vagy 1,5 óra mindösszesen.

Harmadsorban a már említett GPS beállítások: NaSa mutatta, hogy hogyan lehet letiltani Autópálya, Fizetős út… használatát az útvonaltervezéskor. Ekkor sajna benne maradt egy nem odavaló pipa egy olyan jelölőnégyzet előtt aminek ez volt a neve: Főutak. Hát, hogy ez mennyit jelentett időben azt most (utólag) már nehéz lenne megmondani, de a lényeg, hogy a 46-os feladatnál kíváncsiságból beütöttem, hogy GO Bázakerettye! Meglepetésként hatott a készülék által becsült érkezési idő, mely 17 perccel meghaladta a limitidőnket! Intettem Viktornak hogy „Ezt nézd meg!”. Azannya! – jött a válasz. Majd egymásra néztünk és már téptünk is, hogy a hátralévő kb. 100km-en behozzuk a 17 percet. Végül is sikerült. Viktor megjegyezte a célban, hogy ennyi falut, ilyen utakon, egymás után még az életben nem látott. Nem hát! Mint később kiderült, olyan ökörhugyozás szerű track-et húztunk magunk után harmadrendű lehetetlen utakon át és csináltunk vagy hatvan kilométer cikkcakkos kitérőt a főúthoz képest, de mint a parancsolat! Szóval ezen apró hiba miatt is elúszott egy jópár feladatra való idő. Végeredmény, azaz Himnusz (vagy Szózat)

Megcsináltuk. Viktornak a lámpájával lett valami, nekem a rendszám tábla tartó műanyag adta meg magát (nem estem el, hanem valószínűleg a remegéstől elfáradhatott az anyag). Szerencsémre egy mögöttünk érkező terepjárós kolléga megtalálta és utánunk hozta, így ez sem lett költség, az utánajárásról nem is beszélve! Megcsináltuk. A feladatok kb. kétharmadát sikerült abszolválni (46/62) amiből 230 pontnak kellett volna összegyűlnie, de 5 pontot sajna nem tudom hogy hol, de valahol-valamit elnéztünk és elvesztettük. Így 225 ponttal (meglepetésemre) a 17. helyen zártunk! Még most is mosolygok, ha eszembe jut az egyik feladat: Egy emlékművön található idézet szerzőjét kellett (illett) volna tudni a helyes megoldáshoz. Az emlékműnél leparkolva szóltam Viktornak, hogy mi a feladat. Körbemotorozta az emlékművet és mondja: „Megvan! A Szózat! Ki írta?” – Hûha! – Gondoltam ez így hajnal 2 körül elég meleg kérdés… de mivel az emlékműhöz történő eljutás tényét kellett volna bizonyítani a megoldással, úgy gondoltam nem szabályellenes az általános műveltség hiányának pótlása, így dobtam két SMS-t Ifának és Baloonak egyaránt, hátha az egyik válaszol. Válaszoltak. Be is írtam a helyes választ. Az egyik feladatnál egész véletlenül az egyik autós társaság odajött beszélgetni a motorhoz, és akarva-akaratlanul látták a tantáskában lévő feladatlapon a megoldást és jószívuén helyesbítettek: „A Himnuszt nem Vörösmarty írta!” Tág pupillák. - Himnusz? Ránéztem Viktorra és akkora röhögésben törtünk ki, hogy ez rátette a bélyegét innentől az egész napunkra!